

Pasen: Nieuw Leven!

Ook nieuw leven in de Rooms-Katholieke Kerk

Beste lezer, beste parochiaan,

Als u dit leest hebben we Kerstmis alweer achter de rug en gaan we snel op Pasen af. Wat holt de tijd voort en wij erachteraan. In dit Paasnummer treft u een aantal artikelen over de gebeurtenissen van de afgelopen tijd, ook een aantal reflecties over de ontwikkelingen in de parochie in ons kerkelijk leven en wat gedachten over de komende vieringen.

Het afgelopen jaar kende een toename van het aantal dopen. Ik vermoed dat er meer dopen waren dan uitvaarten in de Grote Kerk. Misschien mag je dat het 'corona-effect' noemen. Mensen komen uit hun winterhol en gaan op zoek naar leven. Het beëindigen van een gedwongen winterslaap, gevolgd door een lente met vriendelijk voorjaarsweer, waar we verlangend uitkijken naar nieuw leven.

Veel jonge ouders die hun kindje willen laten dopen hebben als motief: zekerheid en bescherming. De eigenlijke duiding kunnen ze vaak niet geven. Pas als we eraan refereren dat het kind van God wordt, opnieuw geboren wordt, broer of zus van Christus wordt, begint er wat te ontwaken. "Vroeger op school, vroeger thuis, toen baden we nog voor het eten. Toen deden we gezamenlijk met de hele klas de Communie en nu? Nu doen ze het nergens meer." Dus ook thuis niet. De enige die nog bidt en soms naar de kerk gaat, is oma. De huidige oma's zijn de baboushka's van onze Rooms-katholieke kerk. Net als in Rusland zijn zij de reddende engelen van het Christelijk geloof in onze streken. Hoe kom ik daarbij?

Het afgelopen driekwart jaar ben ik, of liever gezegd is de kerk, een stuk of zeven, acht jonge mensen tegen het lijf gelopen in de leeftijd van 13 tot 23 jaar die het geloof willen leren kennen, die gedoopt willen worden. De achtergrond is: thuis zijn ze niet gelovig meer. Zij, deze jonge mensen, weten werkelijk van niets, maar interesseren zich hevig in de liturgie, het bidden, Jezus Christus, de Kerk en de tradities. Op school worden ze vaak niet begrepen.

De woke en de inclusieve cultuur maakt het leven voor hen nog onzekerder. Wat kan nu nog werkelijk wel en wat is waarheid? Daar komen ook nog de grote onzekerheden

bij van de wereld: oorlogen, natuurrampen, moordpartijen. De verwarring is groot. Op het internet komen er filmpjes voorbij van mooie liturgische vieringen, uitspraken van sommige kerkelijke leiders, bisschoppen (slechts enkele), die iets wezenlijks durven zeggen over al die culturen die als een soort verstikkende deken over het leven hangen, als een nieuw soort coronapandemie. Gelukkig is daar dan ook de Mariakapel waar je lekker even tot jezelf kunt komen, dan is daar oma die nog iets weet over het geloof en bidt en dan zijn er ook de missen in de Grote Kerk waar je nog een heel ander geluid hoort en mooie gregoriaanse gezangen die je even in een andere wereld brengen.

Een nieuwe lente, al betekent dit dat we soms ook kerken in onze parochie moeten sluiten. Want daar is het echt winter geworden en zal het nog een paar generaties duren voordat de zon weer doorbreekt. Typisch dat mensen die je toch verstandig zou achten daar geen oog voor hebben en boos worden als je daar iets in een preek over zegt of die kinderachtige stukjes in kranten gaan schrijven...!

Het wordt Pasen! Opnieuw overwint Jezus het kwaad. De duivel blijft constant op de loer liggen om ons te belagen als we met de Heer mee willen gaan, zeker als het klimaat woestijnachtig begint te worden.

"Houd goede moed, kleine kudde", zegt Christus de Heer tegen degenen die Hem zoeken en die Hem trouw blijven. "Ik ben met u alle dagen tot aan het einde van de tijden."

Alvast een zalig Pasen!

*Getekend pastoor Roland
Kerssemakers*

Colofon

Parochieblad Willibrordus

Oss - Berghem - Haren - Megen - Macharen

Contactgegevens

Parochiecentrum en administratie:

Koornstraat 6, 5341 BR Oss

Telefoon: 0412 856410

E-mail: info@parochiewillibrordus.nl

Website: www.parochiewillibrordus.nl

Bereikbaar op maandag, dinsdag, woensdag en vrijdag van 09.00 - 15.00 uur

Rekening Rabobank: NL34 RABO 0140405682

Pastoraat en pastorie Oss

Pastoor R. Kerssemakers

Kapelaan Q. Kerckhofs

Begijnenstraat 1, 5341 BC Oss

Telefoon: 0412 622015

E-mail pastoor: pastoor@parochiewillibrordus.nl

E-mail kapelaan: kapelaankerckhofs@parochiewillibrordus.nl

Pastoraat en pastorie Berghem

Kapelaan W. Renders

Julianastraat 37, 5351 AL Berghem

Telefoon: 0412 401215

E-mail: kapelaanrenders@parochiewillibrordus.nl

Koster

Dhr. Richard Radoes

Telefoon: 0412 856410

E-mail: kosteross@parochiewillibrordus.nl

Parochiebestuur

Pastoor R. Kerssemakers

Mevr. H. Eppink-Beyer

Dhr. A. van Grinsven

Dhr. A. van Rossem

Dhr. P. Dappers

Mevr. V. van Vliet

Voorzitter

Secretaris

Bouwz. Grote Kerk

Algemene zaken

Algemene zaken

Communicatie

Kerkhof

E-mail: beheer@parochiewillibrordus.nl

Redactie Parochieblad

Mevr. Valerie van Vliet

Pastoor Kerssemakers

Diaken Raaijmakers

Opmaak

EVOgraphics, Erik van Oosten

Redactieadres

Koornstraat 6, 5341 BR OSS

E-mail: info@parochiewillibrordus.nl

Volgende uitgave: mei 2024

Kopij aan te leveren vóór zondag 21 april 2024

Willibrordus Parochie

M.O.O. (Grote Kerk) te Oss

Heilig Hart te Oss

Sint Willibrordus te Berghem

Sint Servatius te Megen

Sint Lambertus te Haren

Sint Petrus' Banden te Macharen

Vastenactie voor christenen in het Heilig Land

Sinds de aanval door Hamas in november 2023 leven mensen in het Heilig Land in grote spanning en onzekerheid. De vicieuze cirkel van haat en geweld bedreigt iedereen in de ruimere regio. De christelijke antwoorden van naastenliefde en vergeving zijn nu harder nodig dan ooit. Zonder hulp dreigt de christelijke minderheid - en haar getuigenis - echter te verdwijnen... met grote gevolgen.

Meer dan 600 gezinnen in het Heilig Land hebben voedsel, water, medicijnen en elektriciteit nodig. Wij, als parochie H. Willibrordus, willen deze bedreigde mensen ondersteunen met de jaarlijkse Advents- en Vastenactie. Helpt u mee?

Achter in de kerken staat een collectebus, maar u kunt uw bijdrage ook overmaken op:

NL76 RABO 0140412298

t.n.v. parochiebestuur H. Willibrordus Oss

o.v.v. 'Actie christenen Heilig Land'.

Of scan deze QR-code.

Hartelijk dank voor uw bijdrage.

Like ons op
Parochie H. Willibrordus Oss

Een goed jaar

"Het was een moeilijk jaar." Menig jaaroverzicht moest dat bekennen. En niet alleen in 2023, maar ook in 2022, 2021, 2020, 2019, 2018... enzovoorts. Wellicht vraagt u zich dan af: wanneer was het een goed jaar? Nou, naar mijn mening waren dit de jaren 2023, 2022, 2021, 2019, 2018... enzovoorts.

Enfin, het punt dat ik wil maken is dat we ons in onze jaaroverzichten en nieuwjaarspeeches wel wat meer mogen richten op de positieve kanten aan een jaar. Wanneer doen we het anders? Uiteraard is er in 2023 oorlog uitgebroken in het Heilig Land, wordt er nog steeds gevochten in ons eigen Europa en wordt niemand meer gelukkig van afrekenen in de supermarkt.

Maar 2023 was ook het jaar dat we corona kortwiekten, de gasprijzen eindelijk omlaag gingen en Amersfoort werd gekozen tot beste stad van datzelfde Europa. Om die lijn door te trekken: in ons geloof is er genoeg kommer en kwel geweest de afgelopen jaren. In dorpen sluiten de kerken en de christelijke normen en waarden lijken met de dag minder aanwezig in onze samenleving. Met de nadruk op 'lijken'.

"We hebben een goed jaar gehad." De pastoor heeft het begrepen. Onder het genot van koffie, thee en met boter besmeerde kerststol, staakt een grote groep parochianen even hun gesprekken. Hoewel preken niet de pastoor zijn lievelingsklus is, lijken de woorden er nu met gemak uit te komen. "We hebben een levende parochie! De afgelopen maand heb ik een jongen van 13 jaar gedoopt. Een jongen zonder christelijke opvoeding die zelf zijn geloof heeft gevonden. En zo volgen er nog veel meer. Binnenkort staan er 2 à 3 huwelijken op de planning. Afgelopen Driekoningen hebben we met een goed groepje kinderen De Wellen blij gemaakt. Een paar jaar geleden dachten we dat we de deuren zouden moeten gaan sluiten, maar het geloof leeft! We gaan met goede moed verder en geloven in een mooie toekomst voor ons geloof." Na deze bemoedigende woorden wordt de glühwein ingeschonken door de hardwerkende gastheer en -vrouwen. Proost! Om met de afsluitende woorden van de pastoor te spreken: "Zalig nieuwjaar en proficiat aan ons allemaal!"

Getekend Valerie van Vliet

Pasen: niet te filmen!

Het eerste, en het enige, wat ik mij herinner van Pasen uit mijn kindertijd is de kruisweg.

Ik denk dat ik een jaar of zes/zeven was toen wij met de klas deelnamen aan de kruisweg op Goede Vrijdag. Wat een verschil trouwens met tegenwoordig; toentertijd, lag de hele samenleving nog plat om 15.00 uur! Maar goed, ik dus achter de pastoor en ons klasje aan, naar de eerste statie en zo verder... Ik denk dat ik al bij de tweede statie liep te huilen: "Wat een verschrikking! Die lieve Jezus die daar met een kruis op Zijn nek loopt en ook nog eens struikelt met dat zware ding, terwijl een stel soldaten Hem opjagen om verder te gaan!" En dat moest dan gebeuren, zo hoorde ik, "opdat de Schrift vervuld zou worden". "Wat is dat toch voor een Schrift waar zo'n verschrikkelijke onzin in staat? Scheur dan dat schrift toch kapot!", zo dacht ik vanuit mijn kinderlijk begrip van die tijd.

En zo heeft het dus ook heel veel jaren geduurd, voordat ik kon beamen dat Pasen eigenlijk een veel belangrijker feest is dan Kerstmis. Ik snapte er trouwens helemaal niks van, al die kerkelijke 'feesten' van mensen die gemarteld werden. Wat viel daar nou te 'feesten'?

Eigenlijk heeft de film 'Jezus Christ Superstar' (de eerste versie) mij pas weer nieuwsgierig gemaakt. Ik was onder de indruk van het feit dat de leerlingen daar gepresenteerd werden als gewone mensen met een spijkerbroek in plaats van een gouden aureool om hun hoofd. En het laatste gebed van Jezus in de hof van Olijven, waar Jezus nota bene als een gewoon mens, dezelfde vragen scheen te hebben als ik: "Waarom? Waar is Mijn sterven goed voor?" Dat was onvergetelijk. Tenslotte de overgave van Jezus, niet echt begrijpend, maar wel vertrouwend op de weg die de Vader met Hem ging. Door de dood naar het leven. God die groter is dan wat mensen voor mogelijk houden. Geloof in de verrijzenis is het centrale gegeven waarmee heel de Kerk staat of valt. De basis voor elke eucharistieviering, maar geen eenvoudige zaak. Mijn vrouw die leerkracht is op de basisschool heeft het vaak gezegd: "Kerst is

zoveel gemakkelijker uit te leggen aan de kinderen dan Pasen. Dat er een kindje geboren is, dat snappen ze allemaal, maar dat iemand uit de dood is opgestaan..." Daar valt voor een gewoon mens toch eigenlijk geen voorstelling van te maken.

En dat willen wij zo graag, dat we het zelf met eigen ogen zien. Het is ons niet gegeven. De verrijzenis is niet te filmen of te fotograferen. Ik ben opgegroeid met de boodschap dat alles wat het geloof betreft een groot mysterie is en juist daardoor heb ik de neiging ontwikkeld tot het tegendeel: alles bevragen tot op het bot. Ik ben dus bij pastoors en bisschoppen op bezoek geweest en heb hen gevraagd, niet naar de termen en de woorden waarin het Evangelie en de Kerk over Verrijzenis spreken, maar wat zij zelf echt geloven. "Gelooft u dat Jezus dood was en weer als een levende opgetreden is, en dan niet symbolisch of zoiets, maar echt?"

Ze hebben allemaal hun best gedaan om deze "ongelovige Thomas" te overtuigen, maar niemand kon mij het bewijs leveren voor de Verrijzenis.

Tegenwoordig zijn er twee redenen voor mij om in de Verrijzenis te geloven; de eerste is omdat Jezus het zelf gezegd heeft. Jezus liegt nooit. En ten tweede omdat de leerlingen het overal rondgebazuind hebben. En dan niet om sensatie te verspreiden maar omdat ze het zeker wisten. Sensatie verspreiden kan leuk zijn, maar toch niet als je dat met je leven moet bekopen. En zo is eigenlijk elke Eucharistieviering een soort Pasen voor mij. Steeds weer de ervaring dat God zoveel van mij, van ons, houdt dat Hij bereid is voor ons te sterven. En nog steeds: "Niet te filmen!"

Getekend Pieter Raaijmakers

In memoriam: Bep, Lamberta Elisabeth Maria Arts, geboren in Megen en overleden in Haren. In leven kosten, motor en animator van de kerk in Haren, lieve zus en tante van de familie Arts en moeder en oma van Kwasi, Jessie en Jayden.

Bep Arts, die wij op 17 januari vanuit de Lambertuskerk naar haar laatste rustplaats hebben gebracht, was werkelijk de spil van het kerkelijk leven in Haren. Of ze dat altijd is geweest? Dat vermoed ik niet. Ze is er ingegroeid zoals je in een rol kunt groeien op het toneel. Beter gezegd: zoals je groeit in je rol als Christen. En dat was Bep. Ze verstond wat het zeggen wil om Christen te zijn. Zoals Jezus zegt: *"Geen woorden maar daden"*. Ons doopsel maakt dat we volgelingen worden van Christus en we worden gezalfd tot priester, koning en profeet. En dat is een rol die je moet leren. Bep had het van nature. Zorg dragen, je naaste liefhebben, het onrecht niet goedkeuren maar duidelijk ertegen uitspreken en rechtzetten. Ze had het van nature maar ook meegekregen in het gezin waar ze al jong mee moest aanpakken.

Daarbij was ze eigenzinnig genoeg om een eigen weg te gaan. Die weg betekende dat ze zelf stappen zette in een opleiding voor ziekenverpleging, ondanks de beperkingen die de tijd en het geld met zich meebrachten. Om stappen te zetten naar Afrika waar ze een heel deel van haar werkzame leven zich inzette voor de medemens, waar ze zich ontfermde over de zwakken, de zieken en

weeskinderen. Dat betekende ook dat ze weer stappen zette naar de overkant terug naar Europa, terug naar Haren. Hier vond ze haar roeping in het maatschappelijk leven en het kerkelijk leven. Haar geloof was in een barmhartige God en haar kracht vond ze in Jezus. Ze zette zich in voor de Harense parochie en gemeenschap: daadkrachtig, werklustig, bescheiden

en resoluut. Goed doen en er zijn waar je je talenten kunt inzetten. We hebben dan ook bij de kerkelijke afscheidsviering gelezen uit Mattheüs 6, 25- 34, waarin Jezus zegt: *"Zoek eerst het Koninkrijk en zijn gerechtigheid en alles wat uzelf nodig hebt zal u erbij gegeven worden"*.

Dat heeft ze gedaan. Het afscheid van de kerk in Haren viel haar zwaar. Ze was erbij; ze bleef bij wat haar dierbaar was, het leven, haar Kwasi, haar kleinkinderen, haar familie en Haren.

Afscheid van het leven viel haar zwaar. Gestreden heeft ze, tot ze zich kon overgeven in de handen van de Heer en toen ging het snel. Ze ligt op het kerkhof bij de kerk in Haren vlak bij het graf van haar ouders.

Wij, als medeparochianen, als broeders en zusters in het geloof, als pastoor en bestuur van de grote parochie Willibrordus zijn Bep ontzettend dankbaar voor alles wat zij aan liefde en zorg heeft gegeven en vragen de Heer in ons gebed dat Bep, die zoveel voor anderen gedaan heeft, nu de rust en vrede mag vinden die zij zo verdiend heeft.

"Geniet van iedere dag die je is gegeven, maar kijk in dank wel eens naar omhoog, al is het maar voor even."

Bep Arts

❖ Megen - 9 oktober 1943

† Haren - 11 januari 2024

Boże Narodzenie – de geboorte van God

Nog even een terugblik. Daar waar wij praten over Kerstmis en het kerstfeest wordt deze tijd in Polen omschreven zoals in de titel. De vertaling is dan ook: de geboorte van God. Hoe je ook een match probeert te vinden, Kerst wordt nergens als zodanig vertaald. Ik kan me mijn eerste Boże Narodzenie nog goed herinneren.

Ondanks dat het inmiddels 24 jaar geleden is, beleef ik het nog als de dag van gisteren. Vlak voor de kerstdagen stapte ik voor de derde keer op de bus naar Polen. Het toen inmiddels vaste ritueel: vanaf Oss West naar Utrecht CS met de trein, waar op het aangrenzende Jaarbeursplein de pendelbus naar Poznan langskwam. Twee gelijke koffers om niet alleen in evenwicht te blijven, maar ook om de toen nog aanstaande schoonfamilie te voorzien van ingewonnen kleding en aangekochte producten. Deze ronde zaten er ook cadeautjes voor de Kerst bij. Sinterklaas is er als heiligman wel bekend, maar de presentjes volgen pas op kerstavond, Wigilia, de belangrijkste periode tijdens Kerst in Polen. Deze naam stamt uit het Latijn, waar het 'wake(n)' betekent.

Ook deze keer lukte het na een 12 uur durende busrit weer bij het ouderlijk huis van mijn huidige vrouw aan te komen: een pittoreske houten woning met een keuken en drie slaapkamers op het platteland. Stromend water, verwarming en sanitaire voorzieningen waren er toen nog niet. Dit gaf het verblijf een charmante dimensie. Op 24 december moest ik het doen met een sober ontbijtje en er was gedurende de dag volop beweging in huis. Niet alleen familieleden liepen in en uit, maar ook werd het huis volledig aan kant gemaakt, iedereen kleepte zich op zijn 'kerstbest' en vis werd heerlijk bruin gebakken. Het was wachten op de eerste ster aan de hemel om uiteindelijk aan tafel te gaan. Er stonden tenminste 12 gerechten op, samen met een extra set serviesgoed en bestek voor een zogenaamde przybysz; iemand die die avond alleen is, soms dakloos, kan onverwacht zijn heil zoeken om een hapje mee te eten en te bidden, want dat gaat vooraf aan het nuttigen van de maaltijd. Naast het dankgebed zelf is de belangrijkste zin: "... en dat er volgend jaar niemand aan deze tafel mag ontbreken."

Alle verschillende gerechten zagen er heerlijk uit. Ik had nog nooit zoveel variaties vis op één tafel samen gezien: van rauw tot gebakken, van warm tot koud en van vis zwemmend in de olie tot in slagroom. Ik was daar zo mee begaan, dat ik op een gegeven moment niet in de gaten had dat iedereen mij aanstaarde. Daar waar ik dacht, dat men zo in mij geïnteresseerd was, bleek het achteraf een blik van: wanneer stopt die jongen nu eens met eten, dan kunnen we aan de cadeautjes beginnen die onder de kerstboom liggen...? Hier lachen we tot op de dag van vandaag om, want ik wilde juist mijn best doen niet te teleurstellen door niet alles te proeven. Na het uitpakken van de cadeautjes werd er gezellig gepraat onder het genot van prachtige klanken op de televisie, die de grote variatie aan Poolse kerstliederen ten gehore bracht. Ik had graag een biertje gedronken of glaasje wijn, maar helaas... dat mocht pas na terugkomst van de nachtmis om 0.00 uur, drie kilometer verderop in het dorp.

De prachtige, houten, onverwarmde kerk kende ik, een groot aantal inwoners inmiddels ook, maar toen we er aankwamen, begreep ik waarom we op tijd moesten zijn: met een beetje pech paste je er niet in en stond je zo'n anderhalf uur buiten met -30 graden Celsius. Doordat je binnen zo dicht op elkaar stond, warmde je elkaar daar wel op. Je kunt je voorstellen dat de communiegang een behoorlijk logistiek vraagstuk was, te meer je met de hostie in je mond ook nog een plekje zocht om deze onder persoonlijk gebed tot je te nemen. Sommigen kozen daarom de zijdeur om de laatste woorden en zang van buitenaf te beluisteren. Naar mijn mening het mooiste lied op die avond, bevatte het refrein: Choć tyle zalu w nas i gniew uspiony trwa, przykazmy sobie znak pokoju, waarvan de vrije Nederlandse vertaling: Ook al voelen we van binnen nog zoveel verdriet en sluimert er een woede, we geven elkaar wel een teken van vrede. Hierop knik je vriendelijk naar elkaar of geef je elkaar een hand. Bij thuiskomst, zo'n twee uur na middernacht, mocht ik dan wel van een afzakkertje genieten evenals van de hapjes die nog volop over waren en waar ook de dagen erop nog van werd gegeten.

De meeste parochianen kerken de daarop volgende morgen niet, maar natuurlijk bestaat die mogelijkheid wel. Op Tweede Kerstdag gingen we weer naar de kerk

en vervolgens op Driekoningen nogmaals. Zelf ging ik daarna naar Nederland in omgekeerde volgorde, maar de kersttijd hield nog aan tot 2 februari, het feest van Maria Lichtmis. Tot die datum worden er nog kerstliederen gezongen, ook al neemt de intensiteit van het feest op zich dan al lichtelijk af. Het bijzondere, vind ik, dat er nu zo'n 24 jaar later niet veel veranderd is ten opzichte van toen. Inmiddels hebben we wel stromend water in het huis, centrale verwarming en een badkamer. Ook heb ik transport per bus vervangen door er zelf heen te rijden, maar de traditie blijft onveranderd. Ik vind het daarnaast

een eer om me in Nederland met de Poolse parochie in te mogen en kunnen zetten om de Polen die in de kersttijd niet naar huis teruggaan, hier in Nederland te kunnen laten genieten van deze bijzondere tijd. Naast dat onze parochie het gehele bisdom 's-Hertogenbosch beslaat, zijn we in Oss de Willibrordusparochie eeuwig dankbaar voor het openstellen van de kerken en het samen mogen geloven.

Tegenwoordig bieden we als Poolse gemeenschap een helpende hand aan het opbouwen en afbreken van de kerststal en sinds enkele jaren voeren we het kerstspel (Jaselka) op. De langere periode tot 2 februari biedt wat langer de mogelijkheid om het goed voor te bereiden. Inmiddels ben ik zelf onder andere soldaat, een van de drie koningen en Herodus geweest. Dit jaar speelde ik een schijnheilige beer die maar al te graag de schaapjes op wilde eten en er uiteindelijk in slaagde om tot in de kerststal door te dringen. Hij probeerde daarmee te voorkomen dat kindje Jezus 'zijn' rol van koning over zou nemen. Gelukkig werd ik op het laatste moment onmaskerd als duivel in het berenpak en konden de drie koningen alsnog op bezoek komen onder de prachtige klanken van Uniżył sam siebie Bog stal sie człowiekiem dla nas: God vernederde zichzelf en werd mens voor ons!

Getekend Stef Koning

Dopelingen in onze Willibrordus Parochie

- ☞ Jaedie van de Pol
- ☞ Joy-Noël Jessy van Bokhoven
- ☞ Dre Dubbeld
- ☞ Alon Eliseo Besabe
- ☞ Amelie van de Hulsbeek
- ☞ Robby Arts
- ☞ Sem Bastiaanssen
- ☞ Gino van Deutekom
- ☞ Yinthe van Oorsouw
- ☞ Remi van Uden
- ☞ Gerrit Heesbeen

Wij feliciteren de ouders en wensen hen en hun kinderen een mooie toekomst toe als blij en gelukkige Christenen.

Communicanten in onze Willibrordus Parochie

Daan v.d. Boogaard
op 14 januari 2024 in Oss
(M.O.O. Grote Kerk)

Tessa v.d. Boogaard
op 14 januari 2024 in Oss
(M.O.O. Grote Kerk)

Hemelvaart en Pinksteren

Dat Pasen en Pinksteren niet op een dag vallen? Nou, Hemelvaart en Pinksteren ook niet!

In het eerste hoofdstuk van de handelingen van de apostelen lezen we over de gebeurtenis die we met Hemelvaart vieren. Het is een belangrijk moment, want tot die tijd was Jezus meerdere malen verschenen met een verheerlijkt lichaam, niet meer gebonden aan dood, tijd en ruimte. Hij had Zijn leerlingen laten zien en zelfs laten voelen dat het toch wel echt Zijn lichaam was. Het is alsof Jezus in die veertig dagen Zijn leerlingen bevestigt in hun geloof in Hem en tegelijk hen doet wennen aan een nieuwe Aanwezigheid. Het is duidelijk dat het laatste het belangrijkste is, want de Heer benadrukt het steeds als Hij verschijnt. Jezus stijgt op ten hemel met Hemelvaart. De leerlingen die achterblijven zijn er klaar voor en weten: dit is niet het einde maar eerder een nieuw begin!

Terwijl Hij met hen at, beval Hij hun Jeruzalem niet te verlaten maar de belofte van de Vader af te wachten, "Die gij van Mij vernomen hebt: **Johannes doopte met water, maar gij zult over enkele dagen gedoopt worden met de Heilige Geest.**" Toen zij eens bijeengekomen waren, stelden zij hem de vraag: "Heer, gaat Gij in deze tijd voor Israël het koninkrijk herstellen?" Maar Hij gaf hun ten antwoord: "Het komt u niet toe dag en uur te kennen die de Vader in Zijn macht heeft vastgesteld.

Maar gij zult kracht ontvangen van de Heilige Geest die over u komt, om Mijn getuigen te zijn in Jeruzalem, in geheel Judea en Samaria en tot het uiteinde der aarde." Na deze woorden werd Hij ten aanschouwen van hen omhooggeheven en een wolk onttrok hem aan hun ogen. Terwijl zij Hem bij Zijn hemelvaart gespannen nastaarden, stonden er opeens twee mannen in witte gewaden bij hen, die zeiden: "Mannen van Galilea, wat staat ge naar de hemel te kijken? Deze Jezus die van

u is weggenomen naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkeren als gij Hem naar de hemel hebt zien gaan."

– Handelingen van de apostelen 1, 4-11

Inderdaad, bij Zijn hemelvaart zegt Jezus: "Gij zult gedoopt worden met de heilige Geest" en "Gij zult kracht ontvangen van de heilige Geest die over u komt". De belofte van de heilige Geest en met Hem de genadegaven, dat is precies hoe Jezus spreekt over dat nieuwe begin. Johannes de doper had Hem aangekondigd en zelfs aangewezen. Jezus gebruikt de doop van Johannes met water om de komst van de Heilige Geest aan te kondigen. Met Pinksteren zijn dan ook de vurige tongen een zichtbaar teken dat de apostelen vervuld zijn van de heilige Geest.

De engel Gabriël zegt tegen Maria: "De heilige Geest zal over u komen", als zij vraagt hoe het toch mogelijk is dat zij moeder van Jezus wordt zonder man te bekennen. Met Hemelvaart gebruikt Jezus dezelfde woorden om aan te duiden dat Hijzelf aanwezig is in de kracht van de heilige Geest. Met Pinksteren is het zover. Dan gebeurt wat Jezus beloofd had. De heilige Geest komt over de apostelen en Maria, die zich hadden teruggetrokken uit angst voor de joden.

"Plotseling kwam uit de hemel een gedruis alsof er een hevige wind opstak en heel het huis waar zij gezeten waren, was er vol van. Er verscheen hun iets dat op vuur geleek en dat zich, in tongen verdeeld, op ieder van hen neerzette."
– Handelingen van de apostelen 2, 2-3

De apostelen, vervuld van de Heilige Geest, ontvangen direct kracht en gaan van Jezus getuigen. Iedereen verstaat hen in zijn eigen moedertaal, terwijl de toehoorders toch van verschillende landen komen. Dit is pas het begin van vele wonderen, waar de apostelen zelf ook versted van staan. Maar telkens weten ze: het is de Heer Jezus! Aanwezig door de kracht van de Heilige Geest.

Getekend kapelaan Willem Renders

Met de parochie naar Lourdes

Onder de vlag van het Huis van de Pelgrim en in samenwerking met Theo van Osch, voorheen pastoor in Uden, sinds enkele jaren kluizenaar in het Zuid-Franse Montbrun des Corbrières, gaan we als parochie H. Willibrordus naar Lourdes. Waar een eerdere poging strandde op het coronavirus, gaat het deze keer toch echt door.

Voor de meeste mensen is Lourdes een begrip; het is een bedevaartsplaats in Zuid-Frankrijk, een plek die garant staat voor vele genezingen en zo niet, dan meestal toch een flinke “boost” aan nieuw vertrouwen en levenselan. Het bedevaartsoort is gesticht op de plek waar in 1858 het toen 14-jarige meisje Bernadette Soubirous een verschijning zag van Maria. Voor meer informatie over Lourdes zelf kijk op **www.vrienden-van-lourdes.org**

Een extra optie tijdens deze Lourdesreis is een dagexcursie naar het heiligdom van Notre Dame de Colombier in Montbrun des Corbrières. Daar heeft de begeleidende priester/kluizenaar Theo van Osch zijn thuis. Verder is het natuurlijk van belang dat onze eigen pastoor ook mee zal gaan. Het belooft een bijzondere Lourdesreis te worden.

Meer concrete informatie

- 8-daagse reis per TGV naar Lourdes (en Montbrun) samen met andere Lourdesgangers uit de regio. Je reist in de vroege ochtend met de bus vanaf een centrale opstapplek in de buurt van je woonplaats in Nederland naar Tourcoing in Noord-Frankrijk. Daar stap je in de trein, die je met hoge snelheid naar Lourdes brengt, waar je diezelfde avond aankomt.
- 27 april t/m 4 mei

Prijs

- 8-daagse treinreis per TGV met verblijf in 4*-hotel 'Roissy' op basis van een tweepersoonskamer: € 1.200
- Toeslag 1-persoonskamer: € 245

Deze reissom is inclusief:

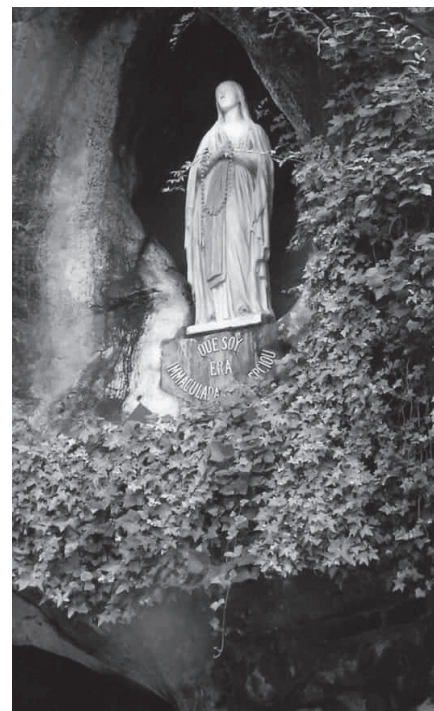
- Busreis Nederland - Tourcoing v.v.
- Treinreis Tourcoing - station Lourdes v.v.
- Vervoer van station Lourdes - hotel v.v.
- 7 overnachtingen in Hotel Roissy op basis van volpension
- Lunchpakket in de TGV en diner bij aankomst in Lourdes

- Volledig verzorgd programma onder leiding van reisleider en hoteleidster Truus van der Loop en geestelijk begeleider Theo van Osch (sluit aan in Lourdes) en pastoor Kerssemakers
- Toeristenbelasting
- Uitgebreide reisinformatie
- Reisverzekering en annuleringsregeling

Programmaonderdelen

Algemeen

- Openingsviering
- Rondleiding over de heiligdommen
- Internationale mis
- Stadswandeling
- Dagelijkse viering met bedevaartgroep
- Deelname aan de lichtprocessie
- Kruisweg
- Deelname aan de sacramentsprocessie
- Excursie naar Pyreneeën (vervalt voor diegene die naar Montbrun reizen)
- Gelegenheid tot stil gebed aan de Grot
- Boeteviering/moment van barmhartigheid
- Slotviering

Extra

- Bezinningsprogramma met de nodige stille overwegingen
- Dagexcursie naar Montbrun, Kapel Notre Dame de Colombier (prijs nog niet bekend)

Vragen en aanmelden:

mw. Truus van der Loop

E-mailadres:

truusvanderloop@gmail.com

Maria, Moeder van de Kerk en onze Moeder

In 2018 voegde onze Heilige Vader paus Franciscus een nieuwe gedachtenis toe aan de liturgische kalender. Zo werd de maandag na Pinksteren omgedoopt tot de gedachtenis van de Heilige Maagd Maria, Moeder van de Kerk. En deze dag is natuurlijk niet toevallig gekozen. Op het Hoogfeest van Pinksteren vieren we dat de Heilige Geest wordt uitgestort over de leerlingen en daarmee vieren we dus ook dat de Kerk, die geboren werd uit de geopende zijde van de Heer, samenkomt. We vieren die dag dus zowel de Heilige Geest alsook de Kerk als volk van God. En de dag nadat de gemeenschap van de Kerk wordt gevierd, vieren we Maria als Moeder van de Kerk.

Maar hoe kunnen we het verstaan dat Maria de Moeder van de Kerk is? We begrijpen dat Maria de Moeder Gods is omdat ze Jezus Christus ter wereld heeft gebracht, maar waarom is ze dan ook meteen moeder van de Kerk.

Hiervoor kunnen we kijken naar de grote kerkvader Sint-Augustinus van Hippo (354-430). Hij spreekt namelijk

regelmatig over de *“Totus Christus”*, de *“Gehele Christus”*. En die gehele Christus bestaat uit het hoofd dat Jezus Christus heet en het lichaam dat de Kerk is. Wij zijn dus de ledematen van dat mystieke lichaam van Christus en we hebben deel gekregen aan zijn eigen leven. Daarom roept Sint-Augustinus ook uit: *“Laten wij ons verheugen en dankbaar zijn want we zijn niet alleen christenen geworden, maar Christus. Begrijpt en verstaat ge die genade die God ons heeft geschonken? Verheugt u en jubelt want we zijn tot Christus gemaakt. Want als Hij het hoofd is, zijn wij de ledematen. En de gehele mens is Hij en wij. De volheid van de gehele Christus is het hoofd met zijn ledematen. Hoofd en ledematen, wat is dat? Het is Christus en de Kerk.”*

Maria is dan niet alleen de Moeder van Jezus maar ook onze moeder. Want ze is zowel moeder van het hoofd als ook van de ledematen. Zo zegt ook de heilige Louis-Marie Grignion de Montfort (1673-1716) in zijn boek *De ware godsvrucht*: *“Als het hoofd van het menselijk geslacht, Jezus Christus, uit haar werd geboren, dan volgt daar noodzakelijk uit dat ook de uitverkorenen, de ledematen van dat hoofd, in haar worden geboren. Dezelfde moeder brengt toch niet het hoofd ter wereld zonder de ledematen; ook niet de ledematen zonder het hoofd. Anders zou er sprake zijn van een natuurgedrocht.”*

Maria is dus de Moeder van de Kerk, de ledematen van het Lichaam van Christus en onze moeder. Zij is de beste moeder die we ons kunnen wensen omdat ze precies is zoals de Heer haar heeft gewild. Hij is immers de enige mens ter wereld die zijn eigen moeder heeft kunnen kiezen. Aan het kruis heeft Christus zelf zijn Moeder aan de Kerk gegeven door middel van de beminde leerling. Maria wil voor ons evenzeer een moeder zijn als voor Jezus Christus. Ze wil ons als een kind in haar armen dragen, ons opvoeden in de deugd en liefde voor God, ons tijdens ons leven op de achtergrond ondersteunen en ons sterken in onze doodstrijd. Laten we ons als kinderen van Maria beschouwen, met vertrouwen naar haar toe gaan en haar als onze moeder vereren. Als we ons aan de moederlijke zorg van Maria toevertrouwen, mogen we er zeker van zijn dat zij ons zal helpen om naar Jezus te gaan. Deze tedere moeder van barmhartigheid brengt immers alles wat in haar handen komt tot bij Jezus. Als wij ons leven in haar handen leggen, zal zij haar kinderen brengen tot bij haar Eniggeboren Zoon. En zo gaan we door Maria tot Jezus.

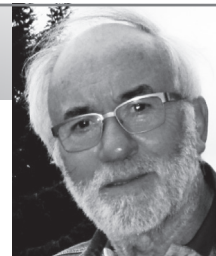
Getekend kapelaan Quinten Kerckhofs

Nog meer ‘Vertelselkes’?

Zestig prachtige ‘Vertelselkes’ van Jan Ulijn samengebracht in een exclusief boekwerk dat u met veel plezier zal gaan lezen of cadeau gaat geven?

Bestel het boek voor € 15,- door een mail te sturen naar: **gotojj@home.nl** of bel: **06-81849154**. De opbrengst komt ten goede aan de “Vrienden van de Grote Kerk” die hiervoor een mooie bestemming hebben.

Mijn “Vertelselkes” beschrijven kleine dingen. Dingen, die al nostalgie geworden zijn, maar ook actuele voorvallen, op mijn eigen manier verteld, deels met een lach of een traan. Ook het A.B.O (Algemeen Beschaafd Oss) en het K.P.O. (Keij Plat Oss) zal af en toe langs komen. Ik wens U veel leesplezier toe.

’t Gèffes pèdje

Às ge, zo zachjes aon, in d’n herfst van oew lééve bent aongelaand, zakte nao ’t middagéete, wel ’s zuutjes ewèg. ‘K noem ’t zèlluf ‘sluimere’, mar ons vuruwers linne of de ‘kop op taofel’ òf ginge èfkes ‘léége’, èfkes naor bed. In dieje sluimer kumt nou en dan wà van vruuger vurbé; bevurbild auwerwètse spèllekes. Wie duu t’r nog lèstelange, honkelenbèrige, striep sluipe, mèske pikke, dutje klètse of schrèpke gaoje? Nostalgie van ’t schònste sort.

Overweg Geffensesraat/ Liemenstraat

Foto: Daan Scholte (1965)

Collectie Stadsarchief Oss

Zo geldt dà ok vur ’t pèdje waar ik zè opgegroeid; unne karweg bezuije dedubbele spoorlijn. D’één stel riels gû naor Nimwege, dàander naor den Bosch, elk ketier. Aon de sloetkant ontstond dur de loep van den tijd ’n fietspèdje dur degeene die dagelijks, mi ’n tötje drinke en ’n trummeke broed van Nuland dur Geffe naor de fabrieke in Oss fietste um, vur ’n schamel weeklönje, net gèn honger hoefde te leije èn, same mi de opbrengst van d’n binnenhof, die in diejen tijd iederien wel haj, ’n ‘rijk’ lééve te leije. Zo dôjjerde ze hééne, nie lanterfante, de klok rond wèrreke èn daornèffe vur oew huishauwe zörrege.

Dà lèste dà lukte.

Jaorlijks, mi hulliën umgang kwaan de kapelaon of de pestoer informéere naor de huwelijks plicht van ’t mènneke die, zeig nou zèlluf, vur ’n rijk mi kiendjes gezegend huishauwe moes zörriige. Zodoende kwaan ’t nog al ’s unne kèr veur dà ’t gezegde: ‘ons moeder is nèt ’n bus; d’r zit altèd vollek in’ waorend wier. Nou doen ze daor èrrig romantisch èn nostalgisch over mar in diejen tijd waar ’t bittere ernst. Daat, ’n paor durre bè ons wijer, wier bekant gèk. ‘Onze Mrienus hoeft ’r mar aon te denke of ’t is al wir zô weid!’ waar hurte hartekreet.

Wà ge ôk duk hörde waar: ‘Às meneer pestoer denkt dà ’t ie ’t bètter kan dan mènne mens mag ie ’t gerust unne kèr komme prebere!

Afijn, we wònde aon dà Gèffes pèdje, unne karweg mi ’n fietspèdje; op Geffes grondgebied overgaond in Oss pèdje mi ’t-zèllufde verhaal.

Nèffe dieje fietspad liep unne sloet, unne treksloet, mi in ’t vurjaor kikkendril, konthamers en èndevruut; ’s-zommers overgaond in schrijverkes, kikvorsen èn katviskes. ’s-Winters vroor dieje sloet dicht en bonden we de schòtskes onder of slibberde op ons gladgeschuurde klumpkes; ’t Gèffes pèdje in de winter.

Mar ’t pèdje kende ôk ’n aander gezicht; ’t waar ’t scheid tusse èrem en nie èrem. Aon de zomerdijkse kant waar ’t klaar zaand, klapzaand; aon de nordkant, de kant van de wittering èn de polder, zavelgrond, overgaond in kleij, van dieje vètte blauwe komkleij. Prima vur ’n goei weij màr niks wèrd vur akkerlaand; te vèt, te wènnig waoter durlaotend. Wij han daor gèn moeite mi, wij wònde aon de zaandkant dus altijd in de vuzurrij, rekenig hauwend mi drögt, nattighèd èn weind. In d’n herfst kwaam de weind; die geselde de schamel huskes die steunend en kreunend in al d’r vuugskes de èrremoei jammerend wirgave. ’t Ware tijj waar ge nou oe eige niks bè vur kunt stelle.

Wa ware we blij mi ons butjes van d’n Hartog of Zwaantjes. Alle weke unne kilo butjes, vur niks, às ge tenminste ouw personeelskaart bè had.

Èn dan trug naor dieje zaandpad, langs ’t spoor, dieje karweg mi unne dur èrremoei aongelede fietspad, unne pad naor de fabrieke, naor wèrek.

Wij, die aon ’t Gèffes pèdje wònde ‘juichte mi ons haand in ons tès!’

Wà zè’k gruwelijk gruts d’r op dà’k ’n naozaot zè van die klòtzèkskes ut dà Gèffes pèdje. Dà zaandpèdje, nou geasfalteerd, waar nog ’n klein stukske van bestû.

Geestelijk leven van Sint Jozef

Met Sint Jozef op weg van Kerstmis naar Pasen.

Foto: Sint Jozef altaar in Maria Onbevlekt Ontvangen kerk in Oss.

Sint Jozef altaar

Als we voor dit Sint Jozefaltaar staan, of neerknielen, kunnen we het volgende zien en vervolgens overwegen. Het grootste beeld in het midden is dat van Sint Jozef. In zijn rechterhand heeft hij een lelie. Dat attribuut geeft aan wat Sint Jozef is: rein, zuiver, kuis, deugdelijk, puur in heel zijn levenswijze. Het bovennatuurlijke, goddelijk leven geheel verweven met zijn aardse leven. Op zijn linkerarm zit het kind Jezus. Jezus wijst met zijn ene hand naar het hart van Sint Jozef. Een heilig hart, een puur hart. Het hart is de kern van wat een mens is. Jezus zit op de hand van Sint Jozef, als zittend op een troon. Hij houdt zijn hand op de wereldbol en kijkt vanuit deze positie de wereld in. Het is al een verwijzing naar datgene wat de volwassen Jezus gaat doen: Hij gaat de hand bovenop de wereld leggen, Hij gaat de wereld verlossen. Door de twee flankerende beelden worden deze gedachten ondersteund. Naast de voedstervader Sint Jozef met het kind Jezus staan Maria en Sint Johannes, die ook onder het kruis stonden, daar waar Jezus de verlossende daad van zijn kruisdood verrichtte. Maria staat er biddend. De heilige familie was een biddende familie. Sint Johannes laat het evangelieboek zien over het leven, het sterven en de verrijzenis van Jezus. Er staat geschreven: "In principio erat verbum" dat is "In het begin was het Woord". Dat wordt in het evangelie direct gevolgd door de bekende woorden "en het Woord is Vlees geworden". Het mens geworden woord, Jezus, heeft Sint Jozef in zijn hand.

Evangelie (Mt 1, 18-21,24)

De geboorte van Jezus Christus geschiedde aldus. Toen Maria, de moeder van Jezus, aan Jozef ten huwelijk was gegeven, bemerkte men, voordat zij gingen samenwonen, dat zij ontvangen had van de Heilige Geest. Jozef echter, haar man, was rechtschapen en wilde haar niet in opspraak brengen; daarom dacht hij erover om in stilte van haar te scheiden. Maar, terwijl hij met die gedachte omging, verscheen hem ineens in een droom een engel des Heren, die hem zei: Jozef, zoon van David, vrees niet Maria, uw vrouw, tot u te nemen; want wat in haar geboren is, is het werk van Heilige Geest. En zij zal een zoon ter wereld brengen, en gij zult Hem de naam van Jezus geven; want Hij is het, die Zijn volk verlossen zal van de zonde. Toen Jozef uit de slaap was ontwaakt, deed hij zoals de engel des Heren hem had bevolen en hij nam zijn vrouw tot zich.

Overweging geestelijk leven Sint Jozef

Als je als ongelovige naar het evangelie kijkt zie je alleen een Zoon van David, een afstammeling van David die de naam Jezus kreeg. Jezus was arm, in een stal geboren, werd geminacht, vervolgd, mishandeld en gedood. Als je er alleen als rechtvaardige naar kijkt, zoals Sint Jozef in eerste instantie, dan kan Jezus, de vrucht van de schoot van Maria, je in grote verlegenheid brengen. Als verloofde van Maria stond Jozef er vlakbij. Maar Sint Jozef laat allerlei verwarrende gedachten door zich heen gaan. Hij woonde nog niet samen met Maria en had geen gemeenschap met haar gehad. Het kind kon dus niet van hem zijn en daarom kon hij ook niet bij haar blijven. Wij kennen dat soort verwarrende gedachten. De zeer rechtschapen Jozef, een man van goede wil, die de onschuld van Maria wel zag en wilde haar niet in opspraak brengen door formeel van haar te scheiden. Hij wilde geen wraak op haar nemen. Hij begon niet te schelden en te beschuldigen. Maar zelfs deze heilige rechtvaardige Jozef liet zich in eerste instantie leiden door alleen maar eigen menselijke gedachten. En die gedachten leiden zelfs tot het denken aan scheiding. Gelukkig had Sint Jozef aandacht voor het geestelijk leven. Hij onderscheidde de goede geest die tot hem sprak. Hij hoorde de engel van God die tot hem sprak en dat gaf een totale wending. Geen scheiding, maar een huwelijk met Maria. "Vrees niet Maria, uw vrouw, tot u te nemen." Nu legt de engel aan Jozef uit dat er twee kanten aan de gebeurtenissen zijn. Een natuurlijke kant, en een bovennatuurlijke kant. De vrucht van de schoot van Maria, voor alle tijden Gods Zoon en eeuwig Woord is mens geworden door de Heilige Geest. Want wat in haar geboren is, is het werk van de Heilige Geest, zegt de engel. Nu is dat bij elke menswording zo. De Heilige Geest die Heer is en het leven geeft, doet dat ook bij elke conceptie als man en vrouw gemeenschap hebben. Ook daar is een natuurlijke en een bovennatuurlijke dimensie. Maar Maria baarde Jezus, die niet de zoon van Jozef maar van God de Vader is. Dat Hij dat is blijkt ook uit het feit dat Hij met Pasen uit de doden verreezen is. Als de engel dan ook nog aan Jozef uitlegt dat Hij het Kind dat met Kerstmis geboren zal worden Jezus - dat betekent Redder - moet noemen omdat Hij de wereld zal verlossen van de zonde, heeft hij in

feite het hart van het Credo verkondigd. En dat is hetzelfde Credo dat wij elke zondag belijden. Tevens is Kerstmis al in zijn totale context geplaatst. Er is namelijk niet alleen een Kind geboren in een stal, maar een verlosser is geboren die ons verlost uit de zonde en verzoent met God de Vader die in de hemel is.

Als aan ons dan het "Evangelie van God" verkondigd is, dan nog een oproep om aan dat evangelie te gehoorzamen. Hier kunnen we weer een voorbeeld aan Sint Jozef nemen. Nu hij de gelovige, de geestelijke dimensie van een zeer belangrijke gebeurtenis aanneemt, is de vrucht van de schoot van Maria geen buitenechtelijke zwangerschap meer waarvoor je je tegenover anderen moet schamen en die tot scheiding kan leiden, maar hij is van zeer nabij getuige geworden van de Menswording van de verlosser waarbij, volgens de litanie van de Heilige Jozef: "de Almachtige God aan de Heilige Jozef de taak heeft gegeven om als een trouw dienaar te waken over het begin van Zijn heilswerk". Daarbij zal hij de weg gewezen worden doordat hij een geestelijk leven leidde en de woorden van de Engel van God onderscheidde en er gehoor aan gaf. Ook toen de

Heilig Familie vluchten moest naar Egypte en toen ze weer konden terugkeren naar het Heilig Land. Jozef geloofde dat hij aan het Kind dat met Kerstmis geboren zou worden de naam Jezus, moest geven, en hij deed het ook. Jozef geloofde dat hij Maria tot zijn vrouw kon nemen, en hij nam Maria bij zich in huis.

Gebod tot Sint Jozef

Sint Jozef laten wij geloven dat er met Kerstmis een Redder geboren is, Jezus onze Heer, die ons verlost van zonde en verzoent met God de Vader door zijn kruisdood op Goede Vrijdag. Laten we u navolgen in een geestelijk leven en de ingevingen gewaarworden van de Heilige Geest die we met het vormsel hebben ontvangen. Laten we onze gekregen gaven van wijsheid en kracht gebruiken en gehoorzaam zijn aan deze ingevingen en een leven leiden overeenkomstig het evangelie dat leidt tot de verrijzenis van Pasen. Amen.

Getekend Edwin Veldman

Een kijkje in het archief

In het parochiecentrum van de Willibrordus Parochie te Oss rust een kerkelijk archief als een stille bewaker van de geschiedenis. Hier worden documenten bewaard van geloof, huwelijken, geboorten en verdrietige afscheidsmomenten die de kerkelijke gemeenschap hebben gevormd. Veel verkreukelde bladzijden onthullen hoe de kerk in de loop der tijd, vele restauraties en verbouwingen heeft doorstaan.

Het archief weerspiegelt de groei en evolutie van de geloofsgemeenschap in Oss, M.O.O. kerk, Pauluskerk, Don Bosconkerk, Gerardus Majellakerk en de parochies in Berghem, Haren en Macharen. Je vindt er oude missalen, oude liturgische muziek, foto's van processies en begrafenissen. Krantenknipsels en fotoboeken van priesters en/of kerken waarvan de jubilea uitbundig werden gevierd. Het archief is dus een bewaarder van vreugdevolle vieringen maar ook van droevige gebeurtenissen.

Sinds 2017 worden van alle parochies binnen de Willibrordus Parochie de archieven in Oss bewaard. Ook als een kerk gesloten moet worden wegens terugloop van wekelijkse kerkbezoekers, wordt alles overgebracht naar het centraal archief. Het is onnodig om te zeggen dat het een intensief en veel omvattend werk is. Het betreft dan niet alleen de administraties maar ook vele liturgische voorwerpen. Het belangrijkste zijn de officiële boeken zoals doop-, huwelijk- en overlijdensregisters. Ook de lijsten met vormelingen en communicanten kan je terugvinden. Vaak wordt er een kopie uit een doopregister opgevraagd. Dit is nodig bij een huwelijk of wanneer men gevraagd wordt voor peetoom of peettante. Een kopie doopakte moet wel een doel dienen, zoals hierboven beschreven.

Bij de kerk hoort meestal ook een begraafplaats. Van iedere begraafplaats is er een plattegrond en een administratie van alle uitvaarten. De vele aktes van overlijden nemen dan ook een flinke ruimte in beslag. Moeten we nu alles tot in de eeuwigheid bewaren? De meeste stukken wel zoals officiële stukken, financiële administraties en registers. Sommige stukken mogen na 10 jaar vernietigd worden zoals rekeningen inzake onderhoud. Gelukkig beschikken we in Oss over voldoende ruimte en mooie archiefkasten. Het is leuk om te doen, ieder die mee wil helpen is welkom.

Getekend archivaris/koster Richard Radoes

De Veertigdagentijd

Ieder jaar starten we op Aswoensdag de Veertigdagentijd. We ontvangen de as op ons hoofd als teken van boetedoening en bekering terwijl de priester zegt: "Bedenk wel: stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren." Ook zien we enkele verschillen in de kerk. De liturgische kleur is paars geworden, de kleur van de boete, de bloemen en de versiering zijn verdwenen, we gebruiken een eenvoudige kelk en eenvoudige gewaden... De schoonheid van de weelde heeft plaats gemaakt voor de schoonheid van de soberheid. Waarom doen we dat? Omdat ook onze kerk een sfeer van eenvoud en boete zou uitademen.

De liturgie roept ons ook op om die soberheid in ons dagelijks leven over te nemen. In de prefatie horen we: *Gij gunt uw gelovigen jaarlijks met een zuiver hart naar het paasfeest toe te gaan: dit is een tijd van meer toeleeg op het bidden, van grotere aandacht voor de liefde tot de naaste, een tijd van grotere trouw aan de sacramenten waarin wij zijn herboren. Zo groeien wij tot de volheid der genade die gij uw kinderen hebt toegezegd.*

We worden uitgenodigd om in deze tijd extra aandacht te besteden aan wat er echt toe doet: onze relatie met God, met onze medemensen en met onszelf. Dat gaat echter niet vanzelf. Het kost moeite, men moet de strijd aangaan met de duivel en met zichzelf.

De eerste zondag van de Veertigdagentijd schenkt ons altijd het Evangelie van de bekeringen van Jezus in de woestijn. Jezus wordt meegenomen naar de woestijn waar Hij veertig dagen verblijft en door de duivel op de proef gesteld wordt. Zo'n woestijn is geen plezieroord. Het is er kaal, het voedsel is er schaars en men leeft er eenzaam. In die eenzaamheid dringt de duivel binnen om de Heer op de proef te stellen. Hij geeft de Heer drie bekeringen. De eerste is er een naar het vlees, voedsel: *Als Gij de Zoon van God zijt, beveel dan aan die steen daar dat hij in brood verandert.*

De tweede en de derde beproeving zijn beproevingen naar de wereld en de duivel: *Ik zal u alle macht geven over deze heerlijke gebieden... als Gij in aanbidding voor mij neervalt.* En *Als Gij de Zoon van God zijt werp U dan vanaf deze plaats naar beneden.*

Het Evangelie doet ons de drie traditionele vijanden van de ziel kennen: de duivel, de wereld en het vlees. De Kerkvaders geven ons

tegen deze drie vijanden ook drie wapens: het gebed, het geven van aalmoezen en het vasten. Die wapens verslaan niet alleen de vijanden maar herstellen ook de relatie met God, de medemens en onszelf.

De duivel

Vooreerst in het belangrijk om te zeggen dat de duivel bestaat. God zelf spreekt over hem. Tegenwoordig lijkt men soms niet in het bestaan van de duivel te geloven. Dat is echter

zijn grootste truc. Want wie niet is zijn bestaan gelooft, zal ook niet waakzaam voor hem zijn. Wanneer wij daarentegen een aanval van de vijand verwachten zullen wij eens te meer op onze hoede zijn.

De duivel is de grote verleider die door middel van list en bedrog de mens van het pad van God wil afbrengen. De duivel is echter niet dom. Hij gaat meestal niet al te opzichtig te werk maar probeert op een subtiele manier de mens af te brengen van de wil van God. Als de duivel zelfs Jezus, de Zoon van God, op de proef stelt, zou hij het dan ook niet met ons doen? We moeten dus waakzaam zijn! De duivel doet zich soms voor als *de engel van het Licht* om ons te bedriegen. Hoe kunnen wij weten dat de duivel ons niet bedriegt? Door de onderscheiding van de geesten.

Een Geest die van God komt zal niet tegen de goddelijke Wil ingaan. Het wapen waarmee we de duivel kunnen verslaan is het gebed. Door het gebed onderhouden wij onze liefdesrelatie met God. Als wij in de liefde van God blijven zullen wij meer weerstand kunnen bieden aan de duivel en zijn verleidingen doorzien. Maak in deze tijd eens wat extra tijd voor het gebed. Dat kan op diverse manieren: ontvang trouw de sacramenten, lees een hoofdstuk uit het Evangelie, bid een tientje van de heilige Rozenkrans voor de bekering van de zondaars, ontvang sacramenten, ga eens biechten, blijf na de H. Mis even bidden in de kerk, maak een bedevaart... Maak gebruik van deze middelen. Ze zullen u helpen!

De wereld

De wereld verleidt door haar slechte ideeën, door het vertoon van haar ijdelheden en door de slechte voorbeelden. Wij mogen als christenen in de wereld leven zonder dat we van de wereld worden. Maar de wereldse verleidingen zijn talrijk. Het grootste gevaar van de wereld is het opgaan in ideologieën. Hoeveel ideologieën zijn er in de afgelopen decennia niet geweest die ingaan tegen de goddelijke

Wil en de menselijke waardigheid: communisme, relativisme, liberalisme, de genderideologie, atheïsme, radicaal individualisme. Ook de eierzucht is een van de wereldse gevaren. Rechtmatige erkenning is goed en nodig maar het wanhopig zoeken naar eer stelt God in de schaduw.

De wereld heeft de neiging om de goederen van deze wereld, die op zichzelf goed zijn, te verabsoluteren en tot doel op zich te maken. Geld is bijvoorbeeld niet slecht. Het is zelfs nodig maar wanneer we geldwoekeraars worden, hebben we ons hart te veel gehecht aan het wereldse. Het goddelijke wapen tegen de hoogmoed en eierzucht van de wereld, is het geven van aalmoezen. Dat kan ons helpen om de goederen van de aarde weer in het juiste perspectief te zien en opent onze ogen voor onze naaste in nood.

Het vlees

De vijand van het vlees gaat uit van een ongecontroleerde zucht naar zinnelijke verlangens. Ons lichaam heeft natuurlijke verlangens die gevoed mogen worden (bv. honger en dorst). We moeten ons lichaam ook geven wat het toekomt maar we mogen er niet in overdrijven. Is het

bijvoorbeeld nodig dat mensen zich zo dronken voeren met Carnaval dat ze niet meer zelfstandig naar huis kunnen gaan?

Het wapen tegen deze vijand is het vasten. Onszelf beperken in spijs en drank kan ons helpen om de neigingen van het vlees onder controle te houden.

Tot slot

Laten we op een verstandige manier gebruikmaken van deze heilige tijd, op een manier zoals het bij ons past. Zo kunnen we beter naar Pasen toe groeien en ons geloof verdiepen. Laten we niet lauw worden waardoor we de Veertigdagentijd niet zouden beleven. Tegelijkertijd mogen we niet te streng worden waardoor we de dingen die we onszelf opleggen niet zouden kunnen volhouden. Laten we de hulp inroepen van de Heilige Geest en van Onze-Lieve-Vrouw om door de woestijn van de Veertigdagentijd te trekken op weg naar Pasen. Kijk naar Maria en zie Jezus. Kijk naar Maria en ga met haar naast het Kruis staan.

Getekend kapelaan Quinten Kerckhofs

Uitgeleide gedaan vanuit onze Willibrordus Parochie

Naam overledenen:	Leeftijd	Kerk
✠ Wim van Erp	92 jaar	H. Willibrordus, Berghem
✠ Dimphy van Schaijk-Reijs	83 jaar	H. Willibrordus, Berghem
✠ Philip Walteijn	93 jaar	H. Willibrordus, Berghem
✠ Bep Arts	80 jaar	Sint Lambertus, Haren
✠ Mia van den Heuvel	71 jaar	Sint Petrus' Banden, Macharen
✠ Mientje van Rossem-van Erp	89 jaar	Sint Petrus' Banden, Macharen
✠ Riek van Iperen-van Duijnhoven	91 jaar	M.O.O. kerk, Oss
✠ Harrie Ulijn	81 jaar	M.O.O. kerk, Oss
✠ Carel van Houten	83 jaar	M.O.O. kerk, Oss
✠ Eddy Schuurmans	68 jaar	M.O.O. kerk, Oss
✠ Johanna Govers-Ensink	91 jaar	M.O.O. kerk, Oss
✠ Hennie de Nijs	77 jaar	M.O.O. kerk, Oss
✠ Mitzi de Kat-Barendse	90 jaar	M.O.O. kerk, Oss

Frans van der Wielen is al ruim 60 jaar betrokken bij de Willibrorduskerk in Berghem. Betrokkenheid, eerlijkheid en motivatie zijn eigenschappen die je nodig hebt om als vrijwilliger in de kerk werkzaam te zijn. Frans kwam in 1962 terug van zijn dienst in Nieuw-Guinea en werd gevraagd door Frans Ceelen. De eenentwintigjarige boerenzoon voelde zich enorm vereerd om collectant te mogen worden. Iedereen dacht toentertijd dat je kerkmeester moest zijn als je deze functie mocht vervullen. Frans is geen kerkmeester. Hij is heel erg gelovig, heel betrokken en hij had gediend voor Nederland in militaire dienst. De vraag door de kerk en de toestemming was voor Frans een logische gevolgtrekking.

De eucharistievieringen in het weekend waren in zijn jeugd meermaals per dag. Hij werd opgenomen in een groep van vrijwilligers bestaande uit Jo Las, Herman Berndsens, Willie Megens, Adriaan van Gaal en Jan van de Wielen. Frans was de nieuweling en de jongste van deze groep. Bij elke viering waren er vier collectanten nodig. Pastoor van Weert en Frans' leeftijdsgenoten hadden nooit kunnen bedenken dat Frans ruim 60 jaar zich in zou zetten voor de kerk en nu op 82-jarige leeftijd dat nog steeds doet.

Pastoor van Weert die tot 1964 in Berghem de diensten voorging was heel ijverig voor de inwoners. Tijdens zijn pastoraat kwam onder andere het huidige kerkhof in 1948 tot stand. Pastoor van Weert heeft veel meer gedaan, maar ik benoem nu alleen het kerkhof omdat Frans met zijn betrokkenheid zich als vrijwilliger opstelde om het kerkhof te onderhouden. Inmiddels (1973) was Pastoor van Genugten verantwoordelijk voor onze parochie. Op het kerkhof werden veel overledenen uit het dorp begraven. Toen was het nog mogelijk om een rustplaats te kopen voor 100 jaar. Daar kwam echter verandering in. Pastoor van Genugten wou het liefste al de oude graven behouden, maar er werd niet meer voor betaald. Frans vond dit niet de juiste wijze en hij stelde voor: iedereen betaalt of niemand. Voor het eerste is gekozen en er werd een team opgesteld dat de oude omgevallen graven moest gaan ruimen. Frans vormde een team van 20 vrijwilligers, die ruimden, de stenen afvoerden en nieuw zand kuierden op de vrijgekomen plaatsen. In die tijd van handwerk en brute mannenkracht konden ze per keer 15 graven ruimen. Dit werd toen één keer per jaar gedaan. U moet wel weten dat de nabestaanden ruim de tijd kregen om te beslissen of ze het graf na al die jaren nog wilden behouden of niet. Frans hield dat samen met Driek van Veghel en Gerrie van Gaal in de gaten. In de huidige tijd worden er niet meer zoveel personen begraven op het kerkhof. Er is echter wel behoefte om een plaats te hebben om te herdenken. Frans zorgde ervoor dat er strooiveldjes aangelegd werden. Zelfs het vrijhouden van onkruid van deze veldjes wordt samen met Gijs van Schaijk door Frans gedaan.

Door de betrokkenheid met de kerk werd Frans ook gevraagd om in het kerkbestuur zitting te nemen. Hij was werkzaam bij het bouwbedrijf firma Boeijen en werd daarom belast met de renovatie en bouwzaken van de kerk. De renovatie

van de kerktoeren en trap is het laatste bouwproject dat Frans heeft begeleid. Het onderhoud aan de kerk is echter elk jaar een terugkomend karwei. Hoe vaak hij niet de goten heeft schoongemaakt. Of toen het koper van de regenbuizen ineens interessant voor ongenodigde gasten werd, deze heeft vervangen voor plastic omdat alles in een korte periode was verdwenen. Met kerstmis de stal neerzetten. Van te voren de adventskrans ophangen. Maar ook de lampen vervangen als er weer eens eentje kapot was gegaan. Het zijn allemaal maar kleine dingen voor de kerkganger, maar er moet wel een team zijn dat geleid wordt en het moet op de juiste manier gedaan worden.

Frans was in zijn werkzame leven uitvoerder bij de firma Boeijen en met deze kwaliteiten kwam hij heel goed tot zijn recht in de kerk. Hij zorgde ook voor de inname van de parochiebijdrage. Eerst was er een enveloppe die gevuld en opgehaald werd. Daarna kwamen de acceptgirokaarten. Maar deze moesten wel voorzien worden van een naam en een rekeningnummer. Frans bracht ze bij de parochianen en zorgde ervoor dat elke vrijwilliger een stapel in zijn eigen wijk ronddeelde. Dit kwam tot een einde toen de opbrengsten van de parochiebijdrage lager waren dan de kosten. Tegenwoordig kunnen we via een automatische afschrijving een parochiebijdrage overmaken.

Frans vertelt dat hij een technische kijk op de werkzaamheden heeft, timmerman is, maar zelf niet goed recht kan zagen. Hij is daar te ongeduldig voor. Hij heeft andere kwaliteiten die wij in onze gemeenschap van hem kennen. Tijdens de Open Monumentendagen leidde Frans de bezoekers in de toren en kerk rond. Met passie vertelde hij over het monumentale gebouw. Hij is van het verbinden in de parochie en denkt in mogelijkheden en niet in moeilijkheden.

Zo heeft hij in 2021 op 80 jarige leeftijd een Willibrorduspenning ontvangen voor de dienstbaarheid in onze parochie en kerk. Daarnaast heeft hij een koninklijke onderscheiding ontvangen omdat hij 33 jaar voor de zieken en gehandicapten vrijwilligerswerk deed. Maar ook heeft hij 33 jaar bij de carnavalsoptocht opgelet dat de kinderen veilig meeliepen, 10 jaar vrijwilligerswerk bij de pronkzitting gedaan en de "Ruimte" mee gebouwd door er te timmeren. Aan de kantines van de voetbalclub de Koppelsteeg en zijn tennisclub heeft Frans gewerkt met vrijwilligers.

Frans is verontrust over de toekomst van de kerk en zijn vrijwilligerswerk. De rode draad en de kracht in zijn leven en dat van zijn vrouw is het katholieke geloof. Als ze op vakantie zijn, kijken ze eerst uit naar een kerk om een heilige mis bij te wonen. Ze zijn elke zondag bij de Eucharistieviering in de Sint Willibrorduskerk in Berghem en Frans loopt nog steeds met ijver en elan langs de banken om te collecteren.

Getekend Ineke Mulders

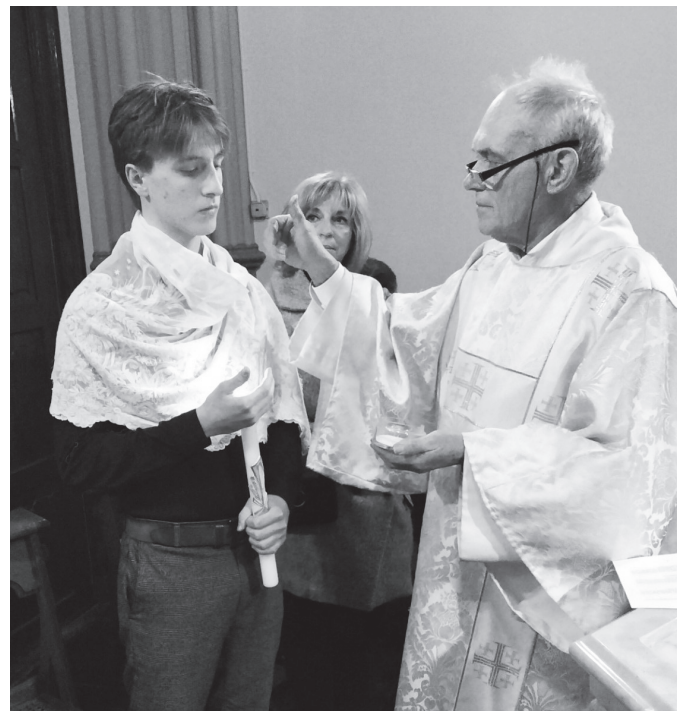
Gedoopte jongeren

De pastoor zei het al tijdens de nieuwjaarsreceptie: "We hebben een levende parochie". Aan het woord zijn Dana (24), die onderweg is naar haar doop en Gino (14), die met Kerstmis is gedoopt.

Mijn naam is Dana en ik ben 24 jaar oud. Een aantal weken geleden heb ik besloten om in het proces te stappen om gedoopt te worden. Vanuit mijn gezin ben ik niet gelovig opgevoed. Ik heb het voornamelijk erg meekregen van mijn oma. Dankzij mijn oma is het geloof altijd een houvast voor mij geweest, alleen ben ik er nooit heel bewust mee bezig geweest tot een aantal jaren geleden. In de coronaperiode heb ik het geloof namelijk veel meer gevonden. Ik ging regelmatig naar de kapel en haalde veel rust uit bidden.

De laatste tijd is het geloof nog belangrijker voor me geworden en ik ben er nog steeds zoekende in, omdat het nog vrij nieuw is. Met de doop en het proces waar ik in zit op dit moment, hoop ik dat ik nog meer een band met God ga krijgen en hem echt mag leren kennen.

Getekend Dana Reijnders

Goedendag, mijn naam is Gino.

Ik was met de Doop 13 jaar oud, inmiddels 14, en ik ben laatst gedoopt met Kerst. Het Doopsel zelf was prachtig. Mijn familie die bij me zat, de mooie liederen en het gevoel dat de Heer bij me was. Het was een prachtige avond met een mooie boodschap. Maar het was ook een gevoel van plicht. Dus wanneer ik zei ik dat ik me bewust was van de opdracht die Christus mij geeft om niet te zondigen en me te bekeren tot de Heer, was ik me hier bewust van en bereid de Heer zijn leiding te volgen.

De aanloop naar het Doopsel was ook een mooie en leerzame weg. Ik heb maanden zitten leren over het geloof, heb de Bijbel gelezen en ben elke zondag naar de kerk geweest. En hoe vaker ik ging, hoe meer ik leerde en hoe meer ik me er bewust van werd dat ik geloof. Ik moet pastoor Roland Kerssemakers ontzettend bedanken voor de hulp bij het leren van het geloof. Maar het was niet alleen leren, het was ook de heer leren kennen. En toen ik daar bij de Doop was, besepte ik de kracht en de liefde van de heer.

Getekend Gino van Deutekom

Sudoku

In een sudoku-puzzel moeten de cijfers 1 tot en met 9 worden ingevuld, en wel op zodanige wijze dat:

- op elke horizontale rij elk cijfer slechts één keer voorkomt
- in elke verticale kolom elk cijfer slechts één keer voorkomt
- in elk subrooster elk cijfer slechts één keer voorkomt

5	7		2	9		1	6	3
2				6				
			5	7	4		9	
7	5	2		8	9	6		1
		9	6	3	1		5	
6	3	1				4	8	9
			8	2		3		
		7	3				4	
	1	6	9		5	8	2	

								5
	9		4					
				3	2	1		7
3					9		5	4
				5	4		6	
8			3					
	2	6	7					
						9		
	4		9				1	3

Paaswoordzoeker

Waarom besloot paus Gregorius de Grote dat de Veertigdagentijd geen 40 maar 46 dagen moet duren?

N	O	D	M	F	I	L	I	P	P	U	S	D	L
O	N	A	O	N	E	Z	E	R	R	E	V	I	T
M	F	E	E	N	R	O	S	S	N	P	T	Z	O
I	N	F	T	D	D	A	U	N	A	T	G	S	G
S	E	J	E	A	E	E	A	J	E	Z	U	S	S
U	L	N	U	R	D	H	R	K	N	R	E	A	I
B	E	A	D	D	O	L	E	D	T	T	M	G	E
O	W	N	A	J	A	N	O	E	A	O	O	O	K
K	A	H	O	M	S	S	P	S	H	G	L	L	A
A	T	G	N	I	D	N	A	T	S	P	O	G	W
J	M	A	R	I	A	N	E	D	IJ	L	H	O	S
F	O	O	L	E	G	N	O	R	D	T	R	T	A
G	N	E	D	A	R	R	E	V	E	V	A	H	A
A	S	T	S	U	E	H	T	T	A	M	B	A	P

Woorden

Jezus	Thaddeus	Soldaten
Petrus	Simon	Littekens
Andreas	Judas	Verraden
Jakobus	Donderdag	Offer
Johannes	Paaswake	Maria
Filippus	Avondmaal	Ongeloof
Barholomeus	Lijden	Verrezen
Mattheus	Opstanding	
Thomas	Golgotha	

Antwoord

Antwoord Woordzoeker
Zie pagina 22

Extra vieringen in de Grote Kerk (M.O.O. kerk) te Oss en in de Sint Willibrorduskerk te Berghem:

- Van maandag t/m zaterdag, aanvang 08.10 uur, worden vooraf aan de h. Mis de 'Laudes' gebeden in de M.O.O. kerk.
- Van maandag t/m zaterdag, aanvang 08.30 uur, h. Mis in de M.O.O. kerk.
- Iedere woensdag na de h. Mis van 08.30 uur wordt er gezamenlijk een 'Rozenhoedje' gebeden.
- Iedere dinsdag- donderdag- en vrijdag, aanvang 18.40 uur, worden vooraf aan de h. Mis de 'Vespers' gebeden in de M.O.O. kerk.
- Iedere dinsdag- donderdag- en vrijdag, aanvang 19.00 uur, h. Mis in de M.O.O. kerk.
- Iedere woensdagavond, aanvang 19.00 uur, h. Mis in de Sint Willibrorduskerk Berghem.
- Iedere donderdagmiddag 'Stille Aanbidding van het H. Sacrament' van 14.00 tot 16.00 uur in de M.O.O. kerk.
- Iedere 4de zondag van de maand 'Spaanstalige' h. Mis, aanvang 17.00 uur in de M.O.O. kerk (Grote Kerk).

Biechtgelegenheid: Iedere zaterdag in de Grote Kerk van 17.30 - 18.00 uur of op afspraak.

6 ^e Zondag door het jaar				
Zaterdag	10 feb	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	11 feb	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
Aswoensdag				
Woensdag	14 feb	19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
1 ^{ste} 40 dagen				
Zaterdag	17 feb	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	18 feb	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	M.O.O. koor
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
2 ^e 40 dagen				
Zaterdag	24 feb	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	25 nov	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Les Chanteurs de St. Gérard - Familie Pastoraat in het Parochiecentrum
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		17.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Spaanse Mis

3 ^e 40 dagen				
Zaterdag	2 mrt	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	3 mrt	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gregoriaanse Schola
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
4 ^e 40 dagen				
Zaterdag	9 mrt	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	10 mrt	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
5 ^e 40 dagen				
Zaterdag	16 mrt	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	17 mrt	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	M.O.O. koor
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
Palmzondag				
Zaterdag	23 mrt	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		14.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	<i>Palmpaasstokken maken</i>
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	24 mrt	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor - <i>Familie Pastoraat in het Parochiecentrum</i>
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		17.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Spaanse Mis
Avond van Barmhartigheid met mogelijkheid biecht				
Maandag	25 mrt	19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	<i>Boeteviering</i>
Witte Donderdag				
Donderdag	28 mrt	19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	M.O.O. koor
Goede Vrijdag				
Vrijdag	29 mrt	15.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	<i>Goede Vrijdagviering met Kruisverering en Gregoriaanse Schola</i>
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	<i>Kruisweg</i> - Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Willibrordus Berghem	<i>Kruisweg</i> - Parochiekoor
		19.00 uur	Heilig Hart Kerk Oss	<i>Kruisweg</i>
Paaswake				
Zaterdag	30 mrt	21.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Les Chanteurs de St. Gérard
Pasen				
Zondag	31 mrt	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gemengd koor
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
2 ^e Paasdag				
Maandag	1 apr	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gemengd koor
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	

2 ^e zondag van Pasen				
Zaterdag	6 apr	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	7 apr	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gregoriaanse Schola
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
3 ^e zondag van Pasen				
Zaterdag	13 apr	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	14 apr	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Ensemble
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
4 ^e zondag van Pasen				
Zaterdag	20 jan	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	21 jan	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	M.O.O. koor - <i>Familie Pastoraat in het Parochiecentrum</i>
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
		17.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Spaanse Mis
5 ^e zondag van Pasen				
Zaterdag	30 apr	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
Zondag	30 apr	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Les Chanteurs de St. Gérard
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
6 ^e zondag van Pasen				
Zaterdag	4 mei	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Don Bosco koor
		19.00 uur	Sint Petrus' Banden Macharen	
Zondag	5 mei	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Parochiekoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Gregoriaanse Schola
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
Hemelvaart van de Heer				
Donderdag	9 mei	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	
7 ^e zondag van Pasen				
Zaterdag	11 mei	08.30 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	
		19.00 uur	Sint Lambertus Haren	
Zondag	12 mei	09.30 uur	Sint Willibrordus Berghem	Seniorenkoor
		10.00 uur	M.O.O. Grote Kerk Oss	Herenkoor
		10.30 uur	Heilig Hart Kerk Oss	

Dit alles onder voorbehoud. Voor eventuele wijzigingen of aanpassingen van deze agenda, kijk op de website van de Parochie Willibrordus voor de actuele tijden: **www.parochiewillibrordus.nl**

Antwoord Woordzoeker

Omdat er op zondagen niet wordt gevast

Wist u dat...

... een tiental kinderen het kersspel prachtig na heeft gespeeld? Tijdens de mis van 19 uur op kerstavond waren de acteurs in de dop te zien op het altaar van de Grote Kerk met een echte baby als kindje Jezus!

... er toch nog steeds vrijwilligers nodig zijn? Vooral de koren kunnen stemmen gebruiken. Zingt u weleens onder de douche en denkt u dan: dat klinkt zo gek nog niet? Kom dan vooral eens meekijken/-luisteren/-zingen bij een repetitie van een van onze koren. *"Laten we zo lang mogelijk zingen onderweg: de weg wordt er minder eentonig door."* – Vergilius, Romeins dichter

... de Roemeens-Orthodoxe gemeenschap het geld bij elkaar heeft om de Megense kerk van onze parochie te kopen? Het zal niet meer lang duren voor het koopcontract ondertekend kan worden.

... pastoor Kerssemakers op 23 december de laatste mis heeft geleid in de Harense Kerk? De opkomst was onverwachts hoog, waardoor de kerkgangers halve hosties kregen. *"Want zoals wij volop delen in het lijden van Christus, zo delen wij volop in de troost die God ons door Christus geeft."* – 2 Korintiërs 1,5

... de kapelanie nieuwe bewoners heeft? Het is te hopen voor de pastoor en de kapelaan dat het gezellige mensen zijn, maar dat komt vast goed.

... onze eigen Jan Janssen meer de ruimte heeft genomen om te genieten van het leven? Hij is gestopt met zijn werk voor het parochieblad en per 1 januari 2025 zal hij stoppen met het beheer van het parochiecentrum in Oss. Wel blijft hij actief als vrijwilliger bij 'Vrienden van de Grote Kerk'. We bedanken Jan hartelijk voor alles wat hij voor ons heeft gedaan en wensen hem alle geluk om samen met zijn vrouw van zijn rust te gaan genieten!

... de heren Sprakel, van Dinther en de Vocht stoppen met het onderhoud van Begraafplaats Don Bosco? Al jaren schoffelen en harken ze, knippen ze heggen bij en maaien ze het gras. Hoe lang de harde werkers dit al precies doen, weten we niet precies, maar volgens de pastoor is het al een behoorlijke tijd. Vandaar dat de vrijwilligers op 24 januari een etentje bij de pastoor hebben gehad als bedankje. Ook namens alle parochieleden bedankt, heren!

... dit niet de enige parochieleden zijn die in het zonnetje zijn gezet? Tijdens het Willibrordusfeest op 5 november hebben verschillende parochianen een Willibrorduspenning overhandigd gekregen. Tijdens de laatste viering in Haren werden hier nog twee penningen aan toegevoegd. We mogen van geluk spreken met zoveel hardwerkende vrijwilligers!

De geëerde parochianen zijn:

Dhr. P. Janssen – 60 jaar koorlid

Dhr. H. Pennings – 25 jaar acoliet

Mevr. R. van Breda-Verstegen – 25 jaar koorlid

Mevr. T. Henskens – 25 jaar koorlid

Mevr. M. Steenvoort – 25 jaar koorlid

Mevr. I. van Hal – 45 jaar koorlid

Dhr. J. de Jongh – 25 jaar acoliet/bestuur lid parochie

Mevr. B. Arts – vele werkzaamheden in de kerk in Haren

Dhr. B. van de Camp – vrijwilliger in de kerk in Haren

Dhr. J. Broeksteeg – lector (geen penning, maar wel een bos bloemen en fles wijn)

Vasten: van erkenning van je eindigheid naar de doorbraak van eeuwig licht

“Mens, gedenk dat gij stof zijt en tot stof zult wederkeren”, met deze woorden begint de vasten. We weten het wel, ons leven is eindig, maar we willen het niet waar hebben. Heel ons leven en samenleven is op ons levensbehoud gericht: we zorgen voor eten en drinken, een huis, veiligheid, onze gezondheid. Maar als mensen om je heen ziek worden en doodgaan word je geconfronteerd met je eindigheid. Als je de verontrustende ontwikkelingen in ons land en in onze wereld ziet, of als je zelf gebreken krijgt en pijn, kun je gaan denken: het hoeft niet meer, mijn leven is voltooid. ‘Tot stof zul je wederkeren’, zeker. Maar er is meer. Juist in de erkenning van je eindigheid ligt een opening naar nieuw leven. Daar gaat het om in de evangelielezingen van de vastentijd.

Op de eerste vastenzondag horen we dat Jezus in de woestijn verblijft, tussen de wilde dieren.

Engelen zorgen voor Hem. Om zijn levensbehoud bekommert Hij zich niet. De Heilige Geest leeft in Hem. Na veertig dagen gaat Hij vanuit die Heilige Geest naar de mensen met een vreugdevolle boodschap.

En op de tweede vastenzondag neemt Jezus drie leerlingen mee een berg op. Door zijn lichaam schijnt het licht van die Geest. Een stem klinkt uit de hemel: “Dit is mijn geliefde Zoon”. Die stem klinkt voor de leerlingen, opdat ook hun leven wordt geraakt door dit nieuwe Licht.

Op de derde vastenzondag roept Jezus in de tempel: “Maak van het huis van mijn Vader geen markthal!” De commercie had er de overhand gekregen. Jezus wilde de aanwezigheid van God weer centraal stellen. “Geef een teken waarom jij dit mag doen?” vroeg men Hem. En Hij wijst op zichzelf. In Hem, een mens zoals wij, is God aanwezig:

het Licht van de Heilige Geest, van eeuwigheid, het Licht dat blijft bestaan ondanks tegenwerking, lijden en de dood.

En op de vierde vastenzondag zegt Jezus: “Al wie in Mij gelooft, zal eeuwig leven hebben”. Ieder die in Jezus, en het eeuwig Licht in Hem, gelooft, deelt dat eeuwig leven met Hem. Midden in ieders leven kan dat Licht ontbranden, ondanks al het onrecht in de wereld en door alle zorgen, verdriet en lijden heen.

Op de vijfde vastenzondag zegt Hij tenslotte: “Wanneer ik van de aarde omhoog geheven wordt, zal ik allen tot mij trekken”. Ieder mens, van elke natie, ras of godsdienst, wordt bij het mysterie van zijn kruisdood betrokken. Ik geloof dat wij op het moment dat we sterven verbonden zijn met het sterven van Jezus. We kunnen ons toevertrouwen aan Hem. En telkens als we erkennen dat ons stoffelijke bestaan eindig is, kan een glimpje van eeuwig Licht, van werkelijke voltooiing van ons leven, doorbreken. Voltooiing van het leven, niet als vaststelling dat het klaar is, dat het niet meer hoeft, maar als opening naar een eindeloze, alles overtreffende vreugde. Een eeuwige vreugde, de vreugde van de Heilige Geest die ons diepste wezen raakt, die ook van ons uitgaat naar alle anderen wie dan ook, en die ons goed laat doen. Ik geloof dat dat steeds weer kan gebeuren in ons aardse leven, zelfs in ons verdriet en in ons lijden en uiteindelijk ook op het moment van onze dood.

*Getekend Geer Salet
Macharen*

Sam's kledingactie op 13 april

Op 13 april, tussen 11.00 uur en 13.00 uur zullen vrijwilligers van Sam's Kledingactie weer achter in de Grote Kerk aanwezig zijn om gebruikte kleding en schoenen in ontvangst te nemen. In samenwerking met de Stichting Cordaid komt dat ten goede aan basisschoolleerlingen in Ethiopië.

Onderwijs is het machtigste wapen dat je kunt gebruiken om de wereld te veranderen, het biedt toekomst. Door middel van Prestatie Gericht Financiering wil Cordaid scholen

stimuleren de prestaties en omstandigheden te verbeteren. Na elk semester wordt er, op basis van resultaten, een subsidie toegekend welke scholen vrij kunnen besteden. “Dankzij uw

kleding en schoenen kunnen we vele kinderen helpen kansen te creëren voor hun toekomst”.

Doe mee op 13 april!

